

Posudek vedoucí diplomové práce

Autor: Jan Nohovec

Název práce: Přístupy k chilsko-bolívijskému sporu o území na pobřeží Tichého oceánu/Approaches to the Chile-Bolivia Border Dispute over the Coast of Pacific

201 stran textu + přílohy/přehled primárních zdrojů na CD

Charakter tématu a vymezení práce

Autor Jan Nohovec si pro svou práci zvolil téma, které nepatří mezi nevšední témata mnohých historických či politologických prací, neboť chilsko-bolívijský územní spor – starý téměř 140 let – bývá často předmětem odborného zájmu. Nicméně J. Nohovec dané téma pojal především teoreticky a metodologicky originálně (s důrazem na sociálně-konstruktivistický přístup a formování odlišných identit jako základ svého výzkumu), čímž text získal potřebnou přidanou hodnotu, kterou u diplomových prací očekáváme.

Zároveň je třeba konstatovat, že předložená práce pojednává téma nejen nosné a relevantní, ale také aktuální, protože v současné době Mezinárodní soud v Hágu danou problematiku na podnět Bolívie řeší. Autor mj. chce v práci dokázat, že kritická diskurzivní analýza může ve spojení s korpusovou analýzou přinášet zajímavé a podstatné závěry i v oblasti politologie či mezinárodních vztahů. V rámci úvodu, ale i dalších pasáží, J. Nohovec popisuje svůj výzkumný design, včetně výzkumných otázek (s. 4). U poslední z otázek, která se táže po univerzálním využití kritické diskurzivní analýzy, lze namítnout, zda se nejedná o příliš ambiciózní cíl, resp. zda je to zodpověditelný cíl v rámci této konkrétní práce.

Teoreticko-metodologické zakotvení a práce se zdroji

J. Nohovec na s. 6 až 34 s bohatými odkazy na odbornou literaturu (zejm. Ruth Wodakovou) podrobně vysvětluje zejména teoretický rámec svého textu. Značný prostor je logicky věnován vysvětlení kritické diskurzivní analýzy, dále se autor věnuje problematice kombinování kvalitativních a kvantitativních metod, kdy vysvětluje jednotlivé nástrahy a případná řešení. K samotné metodologii se po kontextuální pasáži J. Nohovec podrobněji vrací ještě ve čtvrté části práce (s. 73 až 104).

J. Nohovec ve svém textu čerpá z velkého množství relevantních zdrojů (seznam primárních a sekundárních zdrojů čítá téměř 20 stran), především zahraniční (anglofonní a hispanofonní) provenience. Heuristiku a celkovou práci se zdroji považují za nadstandardní. Citační norma je v práci používána korektně.

Struktura práce

Práce je – kromě úvodu a závěru – členěna do šesti hlavních kapitol, přičemž struktura práce je logická a odpovídá stanoveným cílům, resp. výzkumným otázkám definovaným na s. 4. Úvod textu je zpracován dobře, obsahuje potřebné náležitosti – vysvětluje časové vymezení, definuje „knowledge gap“ a vlastní přínos práce, základní strukturu atp.

Druhá kapitola se věnuje již zmiňovanému teoreticko-metodologickému rámci. V následující pasáži J. Nohovec přináší přiměřený historický a kontextuální vhled do bolívijsko-chilského (a peruánského) konfliktu, přičemž zmiňuje i sumář možných a

navrhovaných řešení konfliktu. Ve třetí kapitole autor již pojednává o klíčové analyzované etapě, dekádě 2005 až 2015 (Agenda 13 bodů, projednávání konfliktu v rámci ICJ). Čtvrtá kapitola je zásadní z hlediska metodologického ukotvení, na které navazuje pátá část představující výsledky autorovy analýzy doprovázené grafickým znázorněním. J. Nohovec zde prezentuje klíčové mikro a makro strategie, jednotlivé trendy z pohledu bolívijského i chilského. Celkově lze považovat pátou kapitolu za klíčovou z hlediska výsledků bádání a interpretace. V šesté části autor nabízí diskuzi nad svými závěry, zároveň se věnuje i zamyšlení metodologickému.

Jistou nevýhodou práce je její rozsah, který odpovídá spíše nadstandardní práci dizertační. Do velké míry je tento fakt způsoben rozsáhlým a patřičným grafickým a tabulkovým aparátem obsaženým v práci Jana Nohovce.

Formální stránka

Předložený text je po formální stránce kvalitní a nevykazuje zásadnějších problémů. Autor se musel vypořádat s relativně velkým množstvím grafů a tabulek, což řešil adekvátním způsobem, doplňkové informace jsou uvedeny buď přímo v textu, případně v přílohové části. Z hlediska stylistiky a anglického jazyka – ač nejsem lingvistka – soudím, že text je veden na velmi dobré úrovni. Autor text doplňuje celou řadou relevantních grafů, map či tabulek. Jednoduše řečeno, čtenář se nenudí.

Závěrem

Práci jako celek hodnotím velmi pozitivně, neboť naplňuje – a v mnoha ohledech převyšuje – požadavky kladené na diplomové závěrečné práce. Domnívám se, že zvolený konstruktivistický přístup s využitím kritické diskurzivní analýzy, ač není „hardcorově“ politologický, nabízí velmi zajímavý a podnětný pohled na zvolenou konfliktní dyádu.

Cením si též samostatnosti diplomanta a úrovně jazykového podání textu. Na základě výše uvedeného tedy práci musím doporučit k obhajobě a zároveň doporučuji J. Nohovcovi, aby alespoň některé části textu publikoval ve vybraných odborných časopisech.

V Hradci Králové dne 8. 8. 2017.

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.